

O ČO
TU IDE?

Misty Edwards

KUMRAN.SK
UKÁŽME SVOJU NÁDEJ

Americký originál:
What Is the Point?

© 2012 by Misty Edwards

Vydavateľ:

Originally published in English by (Passio),
Charisma Media/Charisma House Book Group,
600 Rinehart Road, Lake Mary, Florida 32746,
U.S.A. All rights reserved.

Slovenské vydanie:

© 2022 KUMRAN, s. r. o.
Mýtna 62, 064 01 Stará Ľubovňa
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná,
uložená do informačných systémov ani inak
rozširovaná (elektronicky alebo mechanicky) bez
predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Biblické citáty v tejto knihe sú uvedené
podľa: *Biblia. Slovenský ekumenický preklad
s deuterokánonickými knihami*. Banská Bystrica:
Slovenská biblická spoločnosť, 2012.

Preklad:

Zuzana Vengliková

Jazyková korektúra:

Eva Petrovičová, Zuzana Guričanová

Zodpovedný redaktor:

Eva Štrbová

Obálka a grafická úprava:

Štefan Talarovič, Ludmila Králiková

Originál obálky:

© 2012 Justin Evans

Tlač:

Tlačiareň Heidy, s. r. o.

Prvé vydanie:

ISBN 978-80-89993-59-8

Duchovný zármutok

Reč na vrchu ukazuje, ako prakticky žiť najväčšie prikázanie. Skúsenosť mi ukázala, že čím viac sa snažím to žiť, tým viac zlyhávam. Čím viac sa snažím milovať Boha celým srdcom, celou dušou, myslou a silou a milovať blížnych, tým viac si uvedomujem, ako ho potrebujem. Je nemožné milovať Boha bez nadprirodzenej pomoci. Reč na vrchu vnímam ako vyjadrenie lásky k Ježišovi a ľudstvu. Keď som videla, ako v tom zlyhávam, volala som o pomoc, plakala som vo svojej nezrelosti a potom, čuduj sa svete, začala som mať presne tie postoje, ktoré Ježiš nazýva blahoslavenými!

Nikdy nezabudnem na deň, keď som raz opäť nariekala nad svojím zlyhaním s pocitom, že nikdy nedokážem Ježiša milovať a som odsúdená na život sústavnej nedostatočnosti. Trápilo ma, ako ľahko dokážem zablúdiť od pravdy a odvrátiť sa od Pána. Plakala som, pretože som úprimne túžila milovať ho, ale nedarilo sa mi to. Vtedy mi jeden priateľ povedal: „Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“ Povedal mi, že to, čo cítim, je dôkazom lásky, nie jej nedostatku. A potom dodal, že moja túžba po spravodlivosti svedčí o tom, že semienka v pôde mojej duše už rastú, a ak vytrvám, jedného dňa zožnem úrodu.

Hneď v úvode svojej reči na vrchu Ježiš hovorí, že túžba milovať ho a kráčať v spravodlivosti je blahoslavená vec, hoci ešte nedosahujeme cieľ. Úsilie žiť podľa reči na vrchu a skutočnosť, že v tom zlyhávame, sú príčinou duchovného zármutku a to je niečo, o čo Pánovi ide v prvom rade. Vďaka tomu som sa totiž začala spoliehať naňho, nie na vlastnú silu. Po týchto priateľových slovách sa mi v srdci rozjasnilo a uvedomila som si, že to, o čo Ježišovi ide v tomto živote, nie

je dokonalosť, ako ju definujeme my, ale pokora a vytrvalosť. Tie majú preňho väčšiu cenu ako okamžitá dokonalosť. Preto sú život a láska procesom.

Vnútorň boj

Nikdy som nepatrila medzi fanúšikov procesu. Keďže som veľmi netrpezlivá, vždy chcem prejsť priamo k veci. Som ten typ, ktorý sa chce okamžite dostať k pointe a čakanie ho vyvádza z miery. U Ježiša je to naopak. Jeho kráľovstvo je ako semienko, ktorého rast si vyžaduje čas. Jedným z prvoradých zmyslov života je práve proces a ovocie, ktoré v nás prináša. Keby sme všetko mali tu a teraz, čo by sme robili celú večnosť?

Ježiš miluje proces a v našej slabosti je s nami trpezlivý. Reč na vrchu je začiatkom procesu premeny, ku ktorej dochádza v duši a živote človeka, ktorý ho miluje. Je to zákon kráľovstva, ktoré sa začína vnútri a zdanlivo bezvýznamne. Táto Ježišova kázeň na nás pôsobí bizarným dojmom, keďže ide proti prúdu našich prirodzených impulzov: proti chamtivosti a vlastnému pohodliu, proti potrebe brániť sa a túžbe vyzeráť v očiach iných ľudí zbožne. To všetko sú prirodzené sklony, ktoré v nás zabrzdí až ruka Hrnčiara, keď sa podriadime slovám tejto jeho jednoduchej kázne. Na prvé prečítanie sa vám nemusí javiť taká silná, ale pokúste sa ju žiť na sto percent a rýchlo zistíte, že jej veľká časť ide proti vašej prirodzenej žiadostivosti a pýche života. Môže za to skutočnosť, že Ježiš sa od nás tak veľmi líši. On je Láska a Pokora.

Ako dvadsiatnička som bola rečou na vrchu priam posadnutá. Každému, kto mi dal čo i len najmenší priestor, som o nej kázala ako o životnom štýle lásky. Keď som sa pokúsila podľa nej žiť, niečo sa vo mne začalo meniť. Zmena

nespočívala v tom, že by som zrazu začala dodržiavať nejaké pravidlá; išlo o vnútornú premenu. Veľká časť toho, čo opisuje reč na vrchu, totiž prebieha v skrytosti. Ježiš znova a znova hovorí: „Dívam sa na teba. Na všetkom, čo robíš, záleží. Zakaždým, keď si ma vyberieš, keď sa rozhodneš pre spravodlivosť, keď nastaviš druhé líce, keď prejdeš mílu navyše a odmietneš sa starostiť, nazývam to láskou. Toto všetko vnímam ako lásku a dojíma ma to.“

V našom vnútri prebieha neustály boj, v ktorom si môžeme zvoliť lásku. Opakovane stojíme pred rovnakým rozhodnutím, akému čelil Adam v záhrade. Keď si zvolíme spravodlivosť, pokoru, lásku a miernosť, dávame najavo nielen svoju poslušnosť Ježišovi, ale aj svoju lásku k nemu.

Čím viac som vnímala reč na vrchu ako svojho sprievodcu na ceste životom, tým viac som bola odhodlaná dodržiavať ju do posledného bodu. Ochota slúžiť, pôst, modlitba, skrytý život, láska k nepriateľom – to všetko nazýva Ježiš láskou. Mojm životným poslaním je žiť pod jeho pohľadom a plniť jeho prikázania s vedomím, že sa pozerá a že to nazýva láskou. On vidí aj v skrytosti, a tak nezáleží na tom, koľkí ľudia si to všimnú alebo nevšimnú; nakoniec zaváži iba jeho hodnotenie. Vieme, podľa čoho budeme v ten deň, keď sa postavíme pred jeho tvár, hodnotení, pretože nám to jasne povedal v Božom slove. Jedným z takých miest je práve reč na vrchu.

Opíšem vám niekoľko príkladov premieňajúcej moci tejto kázne. Ježiš povedal: „Tomu, kto ťa udrie po pravom líci, nadstav aj ľavé“ (Mt 5, 39). Nehovorí sa tu o fyzickom napadnutí, ale o urážkach. Keď muž udrel iného muža po tvári, znamenalo to urážku. Ježiš tým chcel povedať: „Nebráň sa, keď ťa niekto urazí.“ Keď sa cítim nepochopená, často sa chcem brániť či dokázať svoju pravdu. Vtedy mi Ježiš šepká, že moje dobré meno je v jeho rukách, nie v mojich. Pre väčšinu

ľudí je to tvrdý oriešok, keďže je pre nás prirodzené brániť sa. Naším obrancom je však Ježiš. Udržať jazyk za zubami, keď došlo k nedorozumeniu, je pre mňa náročné a nie vždy sa mi to podarilo zvládnuť, ale Ježiš vidí moju snahu a nazýva to láskou. Keď sa znovu a znovu rozhodujem podľa jeho slov, premieňa ma to.

Uvediem ďalší príklad premieňajúcej moci jeho slov. Ježiš vysvetlil, že nemravné správanie vychádza z ľudskej mysle. Keď povedal: „Každý, kto sa žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou v srdci scudzoložil“ (v. 28), znovu tým ukázal, že túži po celom človeku. Cudzoložstvo postupuje takto: od žiadostivosti očí cez cudzoložstvo v srdci, vhodné okolnosti až po fyzické cudzoložstvo. Vidíme tu dôležitý princíp: nemravnosť sa začína pohľadom. Ježiš chce, aby sme pochopili, že oči sú frontovou líniou, na ktorej môžeme poraziť hriech. Týka sa to všetkých druhov hriechu, nielen tých sexuálnych. Vždy je ľahšie zatvoriť „bránu očí“ než hasiť plamene nespútanej vášne.

Pri čítaní týchto slov si uvedomujem, že Ježiš odo mňa nežiada iba to, aby som krotila svoje správanie, ale aj to, aby som začínala pri koreni. Zaoberá sa samotným koreňom žiadostivosti a učí, ako sa nechať premeniť na úrovni srdca. Vďaka tomu rozoznám hriech skôr, než sa naplno rozvinie. Tak sa mením zvnútra.

Tu sa začína boj. Písmo často opisuje, ako Boh dohovára svojmu ľudu, pretože sa mu vzdialil srdcom. Bohu ide o naše srdcia, túži po nás celých. V srdci každého z nás prebieha boj a práve srdce je tým miestom, kde môžeme Bohu prejavíť lásku. V srdci sa totiž rozhodujeme žiť v miernosti a pokore, ako žil aj Ježiš a ako o tom kázal na vrchu. Láska nie je iba záležitosťou myšlienok a citov; prejavuje sa činmi. Vždy, keď si zvolím spravodlivosť a pokoru, Ježiš to nazýva láskou.

Pomôckou na lepšie zorientovanie sa v reči na vrchu mi boli tieto slová Mika Bickla:

Reč na vrchu (Mt 5 — 7) definuje lásku podľa Božích predstáv. V úsilí o dosiahnutie totálnej poslušnosti (Mt 5, 48) sme vyzvaní žiť osem blahoslavenstiev (Mt 5, 3 – 12), odporovať šiestim negatívnym vplyvom súvisiacim s prirodzenou žiadostivosťou (Mt 5, 21 – 48) a sýtiť sa piatimi dobrými živinami (Mt 6, 10 – 18), aby sme mohli prijať milosť Ducha. Vplyv svojej služby nemerajme počtom ľudí, ktorí našu službu prijímajú, ale tým, do akej miery prakticky žijú tieto hodnoty.¹

Reč na vrchu rozoberajú mnohí autori, preto sa jej nebudeme podrobnejšie venovať. Povzbudzujem vás však, aby ste si za jeden zo svojich životných cieľov stanovili, že ju poriadne preskúmate a budete podľa nej žiť. Odporúčam vám tieto komentáre o reči na vrchu:

D. Martyn Lloyd-Jones: *Studies in the Sermon on the Mount* (Štúdie o reči na vrchu)

John R. W. Stott: *The Message of the Sermon on the Mount* (Odkaz reči na vrchu)

R. T. Kendall: *The Sermon on the Mount* (Reč na vrchu)

D. A. Carson: *Jesus' Sermon on the Mount and His Confrontation With the World* (Ježišova reč na vrchu a jeho konfrontácia so svetom)

Istotne nájdete aj iné.

Ak sa to pokúsíte žiť na sto percent a spojíte to s vedomím, že Ježiš sa na vás vo vašej nezrelosti pozerá s láskou, premení

vás to. Zmena však nenastane okamžite. Nezabúdajte, že život a láska sú proces a Ježiš má proces rád. Mnohokrát zlyháte, ale ak sa usilujete o dosiahnutie totálnej poslušnosti, aj zlyhania vám srdce nakoniec sformujú tak, ako chce Ježiš. Vydržte, nevzdávajte sa. Ak vytrváte, zvíťazíte.

Svoj rast nehodnoťte s odstupom jedného či dvoch rokov; zmenu na sebe uvidíte až po desiatkach rokov. Nevenujte priveľa pozornosti tomu, ako ďaleko ste sa už dostali alebo, naopak, o aké územie ste prišli. Majte oči stále upriamené pred seba a nech vás v posledný deň ohodnotí on sám; vy sami sa nehodnoťte. Ak máte v procese vytrvať, musíte vidieť, čo k vám Ježiš cíti. Už to sa ho hlboko dotýka, keď sa pokúšate milovať ho celým srdcom, celou dušou, myslou a silou a veľkoryso žiť podľa evanjelia (pozri Pies 4, 9).

Sloboda svätosti

Čím jasnejšie som chápala, čo Ježiš hľadá, a čím istejšia som si bola jeho láskou v procese môjho dozrievania, tým väčšiu slobodu som nachádzala v úsilí žiť s bezvýhradnou oddanosťou. Zistila som, že Ježišove požiadavky ma oslobodzujú, pretože som sa vďaka nim stávala neotrasiteľnou. Človeka, ktorý podľa nich žije, nemožno uraziť. To, čo nás v tomto živote spútava, sú väčšinou veci vyvolávajúce úzkosť a temnotu. A podľa reči na vrchu sa väčšina úzkosti zbavíme tak, že budeme konať v opačnom duchu.

Ježiš naznačuje jasnú cestu k slobode od úzkosti a hriechu – je ňou sloboda svätosti. Keď budete takto žiť, nebudete cítiť potrebu zavďačiť sa iným ľuďom ani vyhovieť vlastným chůtkam a pýche. Prestanete sa urážať. Netvrdím, že vás neovplyvnia názory ľudí či hriech, ale postupne ich dokážete prekonávať

a váš prvoradý životný sen zostane neporušený. Mojmím cieľom sa stala pokora, mapou Ježišove slová a všetky životné okolnosti príležitosťou prejať mu lásku. Dokonca aj moji nepriatelia (v tom čase to boli ľudia, ktorí mi išli na nervy) mi poskytlí príležitosť milovať Ježiša. Snažila som sa zo všetkých síl, pretože som vedela, že sa pozerá a nazýva to láskou. Viedla som vojnu proti túžbe po pohodlí a pôžitku, aby som mohla zažívať jeho svätú blaženosť. Môj život začal ožívať pod jeho pohľadom a nikto sa nemohol tejto vízie dotknúť. Je to nezničiteľný sen.

Takto vyzerá kráľovstvo postavené hore nohami. Tí, čo podľa neho žijú, sú v očiach iných hlupáci a slabosi, ale múdrosť raz ospravedlnia jej skutky. V dejinách nájdeme mnoho žiarivých príkladov mužov a žien, ktorí žili tento odkaz až do krajnosti a ich životy ukazovali k vyššiemu cieľu. Ich životy sú prorockými, ktoré svedčia o tom, že v živote ide o niečo viac, než sa na prvý pohľad zdá, a že jedného dňa nás bude súdiť ten, ktorý nás nespúšťa z očí. Túžim po živote, ktorý bude prorockým. Nechcem iba niečo rozhlasovať; chcem, aby môj život samotný bol odkazom. Čo človeka poháňa k tomu, aby takto žil, keď sa to všetko zdá postavené na hlavu? Každý človek sa ženie za úspechom. Nenaháňajme sa za vetrom, ale usilujme sa získať večnú odmenu. Ľudia, ktorí žijú evanjelium veľkoryso, milujú do extrémov a hlboko sa dotýkajú Ježišovho srdca. Ak budete s pomocou Ducha Svätého žiť pred očami toho, ktorý vás miluje, reč na vrchu vo vás roznieti oheň.

„Pozerať sa iba na Ježiša!“

Ako tínedžerka som čítala knihu Corrie ten Boomovej *Útočisko*. Fascinovalo ma, ako často ona a jej sestra Betsie citovali reč na vrchu. Príbeh Corrie a jej príbuzných zrejme poznáte.

Žili v Holandsku a počas druhej svetovej vojny pomáhali ukrývať Židov, ktorí utekali pred nacistickými hrôzami. Corrie, jej sestra Betsie, ich otec Casper, brat Willem a ich synovec napokon skončili v koncentračných táboroch, kde zahynuli všetci okrem Corrie (Willem zomrel po vojne na tuberkulózu chrbtice, ktorú dostal vo väzení).

Človek si ani nedokáže predstaviť, čo museli zažívať. Ich príbeh vo mne vyvolával otázky o zmysle utrpenia a lásky. Tieto dve ženy žiarili jasným svetlom lásky k Ježišovi a snažili sa zapáčiť sa mu. Najhlbšie sa mi do srdca vryla udalosť, ktorú Corrie spomína vo svojej knihe. Jedného dňa musela Betsie prenášať kamene z jednej hromady na druhú. Všetci väzni boli vyhladovaní a chorí, ale Betsie bola obzvlášť chorľavá a mala čo robiť, aby vydržala pracovné tempo. Jeden z dozorcov si všimol, že nevládze, podišiel k nej a začal ju ponižovať, urážať a vyžadovať, aby sa snažila viac. Potom jej vzal kožený opasok a švihol ju ním po hrudi a krku. Corrie sa na celý incident dívala s pocitom bezmocnosti a hnevu. Vrucne svoju sestru milovala, ale voči nespravodlivosti a bolesti, ktoré prežívala, sa cítila bezmocná.

V záchvate hnevu schmatla lopatu a rozbehla sa k dozorcovi, ale Betsie ju zastavila slovami: „Corrie! Corrie, len pokračuj v práci!“

Keď si na sestrinom krku všimla navretú ranu po opasku, Betsie jej povedala: „Nedívaj sa na to, Corrie. Pozeraj sa iba na Ježiša.“²

Naliehala na ňu, aby sa pozerala na Ježiša, aby sa rozhodla milovať aj navzdory tomu, čo jej dozorca práve urobil. V tej chvíli, uprostred neľudského utrpenia, bola Betsie vďaka svojmu vzťahu s Ježišom nedotknuteľná. Áno, telo ju pálilo. Áno, bolelo ju aj srdce, ale ona sa odmietla znížiť na úroveň zla. Rozhodla sa nad neho povzniesť.

V inej situácii Betsie povzbudzovala spoluväzenkyne slovami:

Ježiš vie o vašich pocitoch. Modlí sa s vami,
keď sa dve alebo tri zhromaždíte na modlitbu.
Sľúbil, že bude medzi nami, dokonca aj tu
v Ravensbrücku! Predtým nás oddeľovalo toľko
vecí, ale tu z nás všetko strhli, takže vidíme
pravdu. Ježiš je v každej z nás. Môžeme rozžiariť
tmu a spoločne ho chváliť!³

Potom sa spolu modlili. Betsie prosila za svojich prenasledovateľov, ako to prikázal Ježiš: „Otče, veľkoryso požeň naj nemecký národ a odpusť mu pre Ježišovo umučenie. Nemaj mu za zlé, čo tu pácha. Odpusť mu ešte skôr, než mu vôbec napadne prosiť ťa o to.“⁴

Rada by som videla výraz na Ježišovej tvári, keď počúval dojímavé slová tejto ženy. Betsie verila, že Ježiš ju vidí a všíma si reakcie jej srdca. Verila, že život je väčší než momentálne utrpenie, a nechala si srdce tvarovať opravdivým súcitom a láskou, a to až do takej miery, že svojich nepriateľov skutočne milovala. Toto je dielo Ducha Svätého. Toto sú muži a ženy, akých tento svet nie je hoden.

Dejiny sú plné príbehov ľudí, ktorí zo všetkých síl veľkoryso žili evanjelium. Rada si o nich čítam a premýšlam. To sú ľudia, s ktorými by som rada bežala beh svojho života. Nechcem sa porovnávať so svojimi rovesníkmi, aby som mala dobrý pocit z toho, že som zbožnejšia ako oni, pretože som v zbierkach o niečo štedrejšia alebo sa trochu viac modlím. Chcem bežať po boku ľudí, ako bol napríklad Ján Krstiteľ a tí, čo nasledovali po ňom. Oni totiž brali Ježišove slová vážne a stali sa mužmi a ženami, akých tento svet nebol hoden.

Vlastnými silami to však nedokážem. Zapáčiť sa Ježišovi a premeniť sa bez Božej pomoci nie je možné. Čím dlhšie sa to usilujem žiť naplno, tým viac si uvedomujem, že na to nestačím. Čím som staršia, tým je to náročnejšie – nie ľahšie. Chcem vytrvať v behu, ale potrebujem pomoc niekoho väčšieho. Ak máme vydržať v ohnivej peci premeny, budeme potrebovať pomoc samého Boha. Často sa stáva, že začneme s veľkou horlivosťou, ale zakrátko nám dôjde para. Potrebujeme pomoc a oheň samého Boha. Iba on nám dá silu vytrvať až do konca.

Vydavateľstvo so zameraním na modernú kresťanskú literatúru.
Naším cieľom je prinášať slovenskému čitateľovi kvalitnú a pútavú knihu,
ktorá v sebe nesie silné posolstvá viery a nádeje.

Okrem vydavateľskej činnosti prevádzkujeme
najväčšie kresťanské internetové kníhkupectvo na Slovensku.

Vydalo vydavateľstvo Kumran.sk v roku 2022
ako svoju 125. publikáciu.

www.kumran.sk

ISBN 978-80-89993-59-8